

Στο χθεσινό (27/2^{ου}) παιχνίδι στο Stamford Bridge, ανάμεσα στην Chelsea και την Manchester City ο αριστερός οπισθοφύλακας των φιλοξενουμένων, Wayne Michael Bridge, αρνήθηκε να δώσει το χέρι του στον κεντρικό οπισθοφύλακα των γηπεδούχων, John George Terry, στο πλαίσιο των καθιερωμένων χειραψιών που ανταλλάσσουν οι παίκτες πριν το εναρκτήριο σφύριγμα.

Η υπόθεση είναι λίγο πολύ γνωστή από τα media. Εξ' άλλου το θέμα είναι τόσο εύπεπτο, ώστε να τραβήξει τη χαμηλότερη βαθμίδα των μέσων, τα tabloids. Πετυχημένος ποδοσφαιριστής, αρχηγός της πρωταγωνίστριας ομάδας της premiership, Chelsea, αρχηγός της Εθνικής Αγγλίας και επιπροσθέτως υπόδειγμα (μέχρι τον Ιανουάριο του 2010) οικογενειάρχη, ο Terry αποκαλύφθηκε ότι διατηρούσε εξωσυζυγική ερωτική σχέση την ωραία Γαλλίδα Vanessa Perroncel, σύντροφο του Bridge με την οποία ο τελευταίος είχε και ένα γιό. Να υπενθυμίσουμε ότι Terry και Bridge για κάποιο χρονικό διάστημα ήταν συμπαίκτες Chelsea.

Όπως και να έχει μεσολάβησαν γύρω στα 4.000 χρόνια ιστορίας και την αυγή του 21^{ου} αιώνα, μερικές συμπεριφορές δεν έχουν αλλάξει, τόσο σε ότι αφορά το πώς συμβαίνουν, όπως και σε ότι το πώς απασχολούν. Σε ότι έχει να κάνουν με το πώς συμβαίνουν το θέμα είναι απλό. Η ερωτική έλξη και το καθαρά σαρκικό κομμάτι της, είναι ακόμα αναπόσπαστο κομμάτι των περισσότερων ανθρώπων. Μπορεί συχνά να έχει τεράστιο βάρος, ίσως κάποιες φορές να είναι καταστροφικό αλλά υπάρχει, είναι ενεργό και είναι η δεύτερη αιτία που κάνει τη γη να γυρίζει μετά από την επιθυμία για χρήμα. Για μερικούς μάλιστα, ενδεχομένως να είναι και η πρώτη.

Το πώς απασχολεί πολύπλοκο. Έχει κάνει με ορισμούς όπως το πώς ορίζεται η πίστη, ή η απιστία. Έχει να κάνει με το ηθικό κομμάτι και τις εποχές, όπως και με την ευρύτερη ή

στενότερη έννοια του δικαιώματος πληροφόρησης, και βέβαια έχει να κάνει με τα τρέχοντα συμπλέγματα του ανθρώπινου είδους.

Αν τα tabloids είναι το κυρίαρχο μέσο πληροφόρησης των μαζών στο νησί, είναι βέβαιο ότι με την ίδια άνεση που έχουν μετατρέψει σε εξέχουσα προσωπικότητα τον κάθε ποδοσφαιρικό αστέρα, με την ίδια ευκολία θα τον κρημνίσουν στα τάρταρα της ανυποληψίας, αν αυτό βολεύει τα κυκλοφοριακά τους.

Ο κάθε Terry, δηλαδή νέος (29), υγιής, δυνατός, ψηλός (1.87), πάμπλουτος, πασίγνωστος μπορεί την ίδια στιγμή να είναι τόσο ίνδαλμα, όσο και αντικείμενο φθόνου. Εξαρτάται, από τον τρόπο που διαχειρίζεται τη δημόσια εικόνα του και τις ψυχικές ανάγκες αυτών που τον παρακολουθούν, τον θαυμάζουν, τον αποδοκιμάζουν.

Το πώς αποφάσισε ένας Ιταλός κόουτς ότι ο Terry δεν του κάνει για αρχηγός στην εθνική ομάδα της Αγγλίας είναι ένα θέμα. Στην εθνική ο Terry βρίσκεται διότι είναι καλό μπακ και αρχηγός των "λιονταριών" χρήστηκε για τα ηγετικά του προσόντα, όχι διότι έχει (ή δεν έχει) μονογαμικό βίο. Κι αν το θέμα ήταν ηθικό και υποτίθεται ότι πρέπει, ως δημόσιο πρόσωπο, να δίνει αυτό που ευρύτερα θεωρείται ως σωστή εικόνα, τότε ο Fabio Capello όφειλε να τον στείλει ασκαρδαμυκτί σπίτι του.

Η υποκριτική τακτική στο νησί σκότωσε τη πριγκίπισσα τους. Στον Terry θα είχαν πρόβλημα; Ποιο νησί τώρα; Θα είναι η επόμενη ερώτηση. Όταν την εθνική ομάδα προπονεί ένας Ιταλός, ιδιοκτήτης της Chelsea είναι ένας Ρώσος, την United, την Liverpool την ελέγχουν αλλότρια κεφάλαια, για να μην μιλήσουμε για πιο σοβαρά από το επαγγελματικό ποδόσφαιρο θέματα, όπως η εξωτερική πολιτική, τότε, η union jack δεν υπάρχει. Το βασίλειο εξέπεσε.

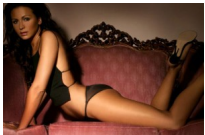
Ο Terry, ο Bridge και οι περισσότεροι σταρ των γηπέδων, δεν είναι παρά φτωχόπαιδα, που τα τηλεοπτικά δικαιώματα τους μετέτρεψαν σε βαθύπλουτους στα 25 τους χρόνια. Στα 25 τους, όταν τα συνειδητά χρόνια της μέχρι τότε ζωής τους, τα έχουν περάσει στην προπόνηση και στα γήπεδα μόνον. Τι μπορεί να περιμένεις;

Σχετικά με την αντισυμβατική συμπεριφορά αυτών των αστέρων, την αποκάλυψη έκανε ο Jimmy Greaves παλιά δόξα της Chelsea και της εθνικής που έχει δηλώσει: «Δεν ήταν η

πίεση από τους αγώνες που με οδήγησε στο ποτό. Ήταν το κενό που ένοιωθα τις ώρες που δεν έπαιζα»

Κουβέντες τεράστιας σημασίας που δείχνουν ότι το πρόβλημα εστιάζεται στο ανέτοιμο του χαρακτήρα για τόσο πλούτο, για τόση δημοσιότητα.

Ουδμία πρόθεση υπεράσπισης του αρχηγού της Chelsea έχει τούτο το σημείωμα, αλλά αν η κυρία του, τον ήθελε για αυτό που είναι και όχι για αυτό που φαίνεται, θα έπρεπε να τον στηρίξει και όχι να φύγει μακριά του. Το ότι εκτέθηκε από την πολύγαμικότητα του συζύγου της, ήταν η άλλη όψη του νομίσματος, της άνεσης που μάλλον θα απολάμβανε.

Επίσης ενδιαφέρον θα είχε, πόσοι και πόσες, που τώρα θέλουν την κεφαλή του Terry επί πίνακι, αν είχαν την ευκαιρία να βρεθούν «πιο κοντά» στην Perroncel και στον Terry, (αντίστοιχα) θα είχαν αρνηθεί. Το είχε πει και ο Ναζωραίος 20 αιώνες νωρίτερα: *«Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθο βαλέτω.»*

Λοιπόν, ο Terry και η Perroncel για να κάνουν ότι έκαναν, προφανώς το είχαν ανάγκη. Αν ήξεραν ότι όλη ιστορία θα αποκαλυπτόταν, δεν θα το είχαν προχωρήσει. Θα είσαν καταπνίξει την ανάγκη τους. Πόνταραν ότι θα παραμείνει κρυφή. Έχασαν.

Τα media, ή τουλάχιστον αυτό το είδος των media, που ασχολήθηκε μαζί τους το είχαν επίσης ανάγκη. Είναι τα κοράκια της πληροφόρησης. Χωρίς πτώματα δεν ζουν. Κάνουν τα πάντα για να αποκαλύψουν τέτοια θέματα. Πόνταραν στη δίψα του αδηφάγου, αστοιχείωτου κοινού. Κέρδισαν. Ο Bridge είχε ανάγκη να περιφρονήσει τον Terry για ότι του προξένησε. Δε του έδωσε το χέρι και καλά έκανε. Εκατόν πέντε λεπτά αργότερα, η ομάδα του έπαιρνε ένα περήφανο διπλό στο Stamford Bridge. Αυτός και αν κέρδισε, ειδικά αν ισχύει η άποψη που λέει:

«Αν θες να εκδικηθείς αυτόν που σου πήρε τη γυναίκα, άφησέ τον να την κρατήσει.»

End of story...

